ПРОТЕСТУЙТЕ ПРОТИ ПОЛІЦІЙНОГО ТЕРОРУ!

Коли безробітні домагаються хліба, то поліція відповідає брутальністю і арештуваннями. — Всі робітники, всі робітничі організації повинні стати в обороні арештованих поліцією і позасуджуваних судами робітників.

Дорогі Товариші

З кожним днем поліційний терор шириться по цілій країні. За арештуваннями підчас святкування 1-го травня, коли в цілій Канаді арештовано 61 робітників за те, що вони взяли участь в демонстрації міжнародньої робітничої солідарности, слідують зараз арештування і брутальности в місті Келгари.

Ситуація безробіття з кожним днем стає серйозніша. Робітники західньої Канади почули тепер посилення зростаючої кризи канадійського капіталізму. Головні міста західньої Канади, в часі, коли починається так званий сезон праці, є переповнені великими армиями безробітних, так само, як є переповнені Монтреал і Торонто на сході Канади.

Капіталістична кляса, яка одинока відповідальна за цю ситуацію, не робить зовсім нічого, щоб зарадити страшному масовому голодові. Вона викликає проти безробітних поліцію, бо, як сказав мейор міста Келгари, Дейвідсон, "ми приготовляємося до всяких можливих випадків".

В суботу, 31 травня, безробітні міста Келгари відбули велику демонстрацію, підчас якої домагалися праці або повного утримання по юнійний платі. Поліційні власти заборонили безробітним демонструвати вулицями міста і посунулися один крок далі, як це вони зробили на 1 травня. Коли безробітні пустилися в похід, поліція кинулася до роботи бючи і розганяючи робітників на всі сторони. Але вона стрінулася із робітниками, які постановили боротися і давали поліції відсіч через цілої пів години. Деякі робітники зістали поранені, а два поліцаї також дістали свою порцию. Коли боєвий дух робітників був високо піднесений, власти прислали поліційні резерви, щоб розігнати маси робітників.

Поліція арештувала 11 робітників. Ними є: Джозеф Л. Фарбей, організатор Ліги Комуністичної Молоді, Джеймс Брайсон, Вил'ям Шварц, Томас Кеткарт, Стів Гобіяс, Отто Бенсон, Фелікс Джордон, Алберт Кеміс, Джан Черван, Донкан Мелой і Алек МекРей. Їх оскаржено за незаконне зібрання і заворушення і більшість з них є зараз в тюрмі, бо власти не хочуть їх випустити за кавцією. Заяви мейора в пресі вказують на те, що він думає при помочі панського суду дати цим робітникам як найтяжчий вирок. Він мав заявити таке в капіталістичній пресі: "Ми досить добре справлялися з такими справами до цего часу. Ми цілком приготовані робити це успішно й надалі. Закон товпи не має місця в Келгари, як це ми доказали в неділю. Ті люди в місті, які ломлять наш закон, не втечуть безкарно".

Окрім того, власти вже додали до цих арештувань так званий "фрейм ап". Ходять чутки, що мейор мав отримати листа з погрозами, який мав би походити від комуністичної партії. В цім листі грозиться висадити у воздух ситі гол, якщо арештовані не будуть звільнені. Такі капіталістичні змови є вже відомі всім робітникам Канади і Злучених Держав. Їхньою метою є віддати в легкий спосіб боєвих робітників до тюрми на довгі терміни. В тій самій пресі мейор заявляє: "Я серйозно застановляюся над депортацією деяких чужинців, які працювали в Келгари, як агітатори".

Власти цілком не криються, що вони будуть вживати всякого рода терору проти голодних робітників. Якщо робітники Канади не запротестують, то арештовані робітники впадуть жертвами дуже можливо довгого увязнення і депортації. За останніх 18 місяців ми були свідками безнастанних арештувань і засуджень на вязницю, безнастанної боротьби за свободу слова і проти поліційної брутальности. Зараз всюди по Канаді є боєві робітники в тюрмах. Чотирох робітників є зараз в тюрмі у Форт Вил'ям, оскаржені за незаконне зібрання, хоч їх справу апелюється, то власти не хочуть їх випустити за запорукою. В Содбори засуджено 8 робітників — кожного на від двох до трох місяців тюрми за те тільки, що вони були боєвиками. В Гемилтоні і Торонто арештується робітників, бо вони осмілюються боротися за свою клясу — боротися за безробітних.

Канадійська Робітнича Оборонча Ліга, яка є оборонцем робітників, організація, яка занимається обороною всіх робітників, арештованих за активність в боротьбі робітничої кляси, закликає кожного робітника і кожну робітничу організацію протестувати проти зростаючого терору.

Домагайтеся звільнення наших товаришів з тюрми. Домагайтеся, щоб відтягнено оскарження проти цих всіх робітників! Засилайте через свої організації протести до міністра справедливости в Оттаві і до аторней дженерал в Торонто і Едмонтоні. Хай почують робітничий голос в обороні безробітних, які борються за кусок хліба.

Прилучуйтеся до масових демонстрацій, які зараз скликається, йдіть на масові кончференції, які відбуваються по ріжних містах! Дайте негайно фінансову допомогу і поможіть боронити кожного арештованого робітника!

Ми відзиваємося до льояльности, солідарности і до совісти кожного робітника. Відповіджте на цю відозву конкретною акцією.

З братнім поздоровленням,

А. Е. Смит,

краєвий секретар КРОЛ.

ЛЄНІН

Й. СТАЛІН ПРО ЛЄНІНА.

Теоретики та проводирі партії, що знають історії народів та історію революції від початку до кінця, бувають іноді хворі на одну погану хворобу. Хвороба ця — острах перед масами, невір'я в творчі сили мас. Через це іноді виникає деякий аристократизм проводирів в їхньому ставленні до мас. Лєнін був цілковита протилежність таким проводирям. Я не знаю іншого революціонера, як Лєнін, що так глибоко вірив би в творчі сили пролетаріяту та в революційну діяльність його клясового інстинкту. Я не знаю іншого революціонера, як Лєнін, який міг би так батожити самовдоволених критиків "хаосу революції" та "вакханалії самочинних дій мас". Пам'ятаю, як підчас одної бесіди, у відповідь на зауваження одного з товаришів, що після революції встановиться "нормальний порядок", Лєнін саркастично сказав: "Шкода, коли люди, що бажають бути революціонерами, забувають, що найбільший нормальний порядок в історії є порядок революції".

Віра в творчі сили мас, — це та особливість в діяльності Лєніна, що давала йому можливість зрозуміти стихію та напрявляти її рух в річище пролетарської революції.

ТЕОРЕТИК, ВОЖД, РЕВОЛЮЦІОНЕР.

30 років свого життя Лєнін цілком віддав справі революційної боротьби робітничої кляси, справі пролетарської революції.

Величезна відданість справі боротьби робітничої кляси, непохитна віра в силу і перемогу пролетаріяту, найглибший зв'язок з масами, вміння в кожний період з виключною ясністю і чіткістю ухопитися "за чергову ланку", за найголовніше, непохитність більшовицька, незламність і блискуче вживання марксистської методи у практиці революційної боротьби, зробили Лєніна не лише організатором, але і вождем передового авангарду пролетаріяту, вождем пролетарської революції і вождем Комуністичного Інтернаціоналу.

Лєнін виховав у поломені революційної боротьби нездоланну сковану сталевою єдністю і дисципліною, "залізну когорту революції" — ВКП(б), що веде під Лєніновим прапором пролетаріят, бідноту і основні шари селян до останніх і вирішальних боїв з капіталізмом, до переможних боїв за будівництво соціялізму.

Сила Лєніна, як найбільшого революціонера-практика і теоретика марксизму, полягає в тому, що він повсякденну життєву практику трудящих мас переводив на мову клясової боротьби за соціялізм, освітлював революційною теорією — марксизмом — і в революційну теорію втілював досвід клясової боротьби революційної практики пролетаріяту.

Переможні бої пролетаріяту з капіталізмом, розгортання велетенської соціялістичної будови в СРСР є велика історична перевірка ленінізму, як революційної зброї робітничої кляси в боротьбі за будову комуністичної громади.

В умовах руїни промисловости і сільського господарства, Лєнін геніяльно передбачав конкретні шляхи будівництва соціялізму.

Підсумовуючи перший рік нової економічної політики, Володимир Ілліч говорив, що "Росія непівська буде Росією соціялістичною". В цих словах висловів не лише непохитну віру у перемогу соціялізму, але і геніяльно охопив увесь плян соціялістичного будівництва: електрифікація, велике машинобудування, тракторизація і підведення великої технічної бази під змичку соціялістичної перебудови сільського господарства. Цей плян, втілений у п'ятирічку, у політику соціялістичної перебудови сільського господарства шляхом здійснення суцільної колективізації і ліквідації кулацтва, як кляси, з величезним піднесенням виконують зараз трудящі маси Радянського Союзу, бо він, цей шлях, є не лише виконання гасла "догнати і перегнати", але і найбільша збрбя боротьби за будову соціялізму на всій земній кулі.

Партія під Лєніновими прапорами і далі поведе робітничу клясу, бідноту і основні маси селянства до нових боїв за соціялізм, до нових перемог на фронті соціялістичної будови, немилосердно відкидаючи з свого шляху тих, що намагаються підмінити Лєнінську лінію правою, опортуністичною політикою, і "лівим" фразерством, що є також опортуністичне по свойому змісту.

НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

У ДРУГОМУ ПІВРІЧЧІ УКРАЇНА ОДЕРЖИТЬ 2,593 ТРАКТОРІВ.

Наркомзем одержав телеграфне повідомлення від союзного Наркомзему, що в другому півріччі цього року для України відвантажать 1907 тракторів. З них у травні мають відвантажити 300 тракторів, у червні 500, у липні 350, у серпні 350 й у вересні 407.

З цієї кількости тракторів колгоспи мають одержати 1,448. Решту розподілять між ріжними трестами, червоноармійськими комунами, господарськими організаціями, дослідними установами та сільсько-господарськими інститутами на навчальні потреби.

Крім того, за відомостями Наркомзему лінією Зернотресту, на Україну завезуть 294 трактори для зернових радгоспів і 394, лінією Союзцукру для бурякових радгоспів.

Отже, у другому півріччі Україна має одержати разом 2,593 трактори.

ПРОТИЄФРЕМІВСЬКИЙ ЗБІРНИК.

Шевченківський інститут кінчає укладати спеціяльний науковий збірник, присвячений боротьбі з єфремівськими концепціями в літературознавстві. Збірник складається приблизно з 20 статтів харківських і київських наукових працівників. Статті ці присвячено детальній аналізі окремих творів Єфремова про ріжних письменників та про ріжні явища в літературному житті. В збірнику буде вміщено також загальні статті про Єфремова — публіциста, критика, історика літератури і т. ін.

НАУКА Й ЖИТТЯ.

На морському дні.

Море не є всюди однаково глибоке. Місцями є воно плитке, але це досить рідко трапляється. Місцями його глибина сягає й кілька кільометрів. Морське дно має такий вигляд, як наша суша: є там гори, долини, дебри й пропасти.

Для дослідження морського дна та пізнання життєвих морських створінь ріжні сміливі моряки надягають на себе спеціяльні нуркові апарати і спускаються аж на дно. Ті нуркові апарати є ріжного роду. Найпростіший з них це гумово-залізний шелом, що важить біля 40 кільограмів, до якого вкладає нурець голову перед тим заки зійде під воду. Спідні краї цього тяжкого шелому щільно прилягають до плечей, рамен та грудей і не пускають води до його нутра. Зі сторони обличчя шелом має віконце, через яке нурець дивиться.

Нурець, що спуститься на дно, дихає чистим повітрям, гнаним маленькою помпою, поміщеною на човні на поверхні води, через ґумову трубку, яка сполучує помпу з шеломом нурця. Та гумова трубка рівночасно служить за прилад до сиґналізації. При помочі того простого нуркового апарату може людина видержати під поверхнею води на незначній глибині яких 4 — 5 годин без перерви.

Чому дуже тяжко дістатися людині до великих морських глибин?

Одна літра зимної води (4 Ц) важить 1 кільограм. Як залізти у воду у глибину 10 метрів, то вода тисне вже на людину зі силою одної атмосфери себто на поверхню кожного квадратового цм. тисне вода зі силою одного кільограма. Що 10 метрів в глиб все прибуває тиснення о одну атмосферу більше, так що на глибині 40 метрів тиснення води виносить 4 кільограми на і квадратовий центиметир, якого людина у звичайнім нуркові апараті не видержить.

Яким способом можна дістатися до більших глибин?

На це є спеціяльний апарат, збудований американцем зі сталі у формі великої, у середині порожної, кулі, в промірі 1 і пів метра. З одної сторони ця куля має досить велике вікно, через яке можна провадити ріжні спостереження у воді. До цеї кулі влазить нурець зі всілякими потрібними приладдями (з фотографічним апаратом тощо), щільно замикається там і, опісля спускають його з човна на міцній гнучкій рурці на дно моря. В тій рурці поміщена гумова трубка, через яку провадиться повітря до нуркового апарату і телефонічні дроти. Нурець має можливість все порозуміватися з людьми, що находяться на кораблі.

Чи на великих глибинах моря панує життя?

Проміння сонця ніколи не досягає до тих глибин і тому панує там вічний сумерк.

Без огляду на величезне тиснення води життя на тих глибинах не завмирає. Перед віконцем нурця появляються різного роду найдивоглядніші риби, різної величини та найріжнороднішої форми: довгі-тонкі, короткі-грубі, з величезними пащами, із страшними світляними очима, тощо.

Між ними можна бачити нераз велетнів, перед якими все втікає, бо все, що стане їм на дорозі, опиниться в їх черевах.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ МУЗЕЙ.

Виставку 5-го з'їзду "Плугу", що ілюструє роботу спілки пролетарсько - селянських письменників України за 8 років, передано інститутові ім. Шевченка, який плянує в майбутньому, після передачі йому колишнього будинка Раднаркому, відкрити там всеукраїнський літературний музей, де буде репрезентовано в ілюстраціях і документах всю українську літературу до сьогоднішнього дня.

Інститут провадить переговори з усіма літературними угрупованнями, а також і з окремими письменниками України про передачу інститутові їхніх архівів. Уже зібрано біля 3,000 автографів від Котляревського до наших днів. Серед зібраних матеріялів є такі цінні матеріяли, як приміром, оригінал "Наталки Полтавки".

РЕКОНСТРУКЦІЯ ПАРОВОЗОБУДІВЕЛЬНОГО ЗАВОДУ.

Харківський паровозобудівельний завод буде реконструктований. Видатки на реконструкцію встановлено в розмірі 34 мільйони карб., а річний випуск продукції 131 мільйонів карбованців.

Після реконструкції завод випускатиме 250 паротягів серії "С", на 50 тисяч механічних коней дизелів, запасні частини до них, 2,000 тракторів і т. ін.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти"!

ЕРІХ МАРІА РЕМАРК

На західньому фронті без змін

Переклав з німецької мови Ж. Бургардт.

(5)

(Продовження)

Ми дивимось на його ковдру. Його нога лежить під дротяною сіткою, ковдра лежить на ній грубою верствою. Я штовхаю Міллера в литку, бо він готовий розказати Кемерихові, що ми чули від санітарів, що Кемерих уже не має ноги. Її ампутовано.

У нього жахливий вигляд: жовтий та блідий, в обличчі вже щось чуже, яке ми так добре знаємо, бо вже сто разів це бачили. Це власне не лінії, а ознаки. Під шкірою вже не бється життя, воно вже майже вийшло з тіла, в середині працює смерть, очі вона вже опанувала. Ось лежить наш товариш Кемерих, який ще недавно жарив з нами конину та ховався в лійці; це ще він, але це вже й не він, образ його зблякнув, полиняв, як фотографічна платівка, на якій зроблено два знімки. Навіть його голос бринить, як попіл.

Я згадую тоді, як ми від'їзджали. Його мати добра, товста жінка, привезла його на станцію. Вона невгамовно плакала, обличчя їй набрякло та розпухло. Кемерих соромився цього, бо вона була найменш стримана зі всіх, вона просто розпливалася в жиру та в воді. При цьому вона покладала на мене надії, хапала мене все за руку та благала доглядати Франца. Правда, він мав обличчя, як дитина, і такі мягкі кістки, що, поносивши лише чотири тижні ранця, він уже мав плаські ступні. Але чи ж можна в полі когось доглядати!

"Тепер ти поїдеш додому,"—каже Кроп.—"Відпустки тобі довелось би, принаймні, три-чотири місяці чекати".

Кемерих киває. Я не можу дивитись на його руки, вони наче з воску. Під нігтями ще сидить бруд від копання, сине-чорний, як трутина. Мені спадає на думку, що ці нігті ростимуть далі, ще довго, як жахливі рослини, коли Кемерих уже давно не дихатиме. Я бачу перед собою картину: вони скручуються, як коркотяги, та ростуть і ростуть, а разом із ними і волосся на черепі, що розпадається, як трава на доброму грунті, якраз, як трава, як це може бути?

Міллер нахиляється. —"Ми принесли твої черевики, Франце".

Кемерих вказує рукою: "Покладіть їх під ліжко". Міллер кладе. Кемерих знову починає про годинника. Як його заспокоїти, не викликавши підозри?

Міллер з'являється з парою літунських чобіт. Це чудові англійські чоботи з мягкої жовтої шкіри, що сягають аж до коліна і шнуруються аж до верху; вельми бажана річ. Міллер захоплений ними. Він прикладає підошви до своїх власних брудних чобіт і каже: "Чи ж ти хочеш чоботи взяти з собою, Франце?"

Ми думаємо всі троє одне: навіть, коли він видужає, він міг би тільки одного вживати, отже, вони не були б йому потрібні. Але так як справа стоїть, то жаль, що вони залишаться, бо санітари, звичайно, їх зараз стягнуть, як тільки він помре.

Міллер знову: —"Чи ти їх тут не залишиш?"

Кемерих не хоче. Це його найкращі речі.

"Ми могли б їх заміняти",—пропонує Міллер знову. "Тут воно може пригодитись". — Але Кемериха не можна переконати.

Я штовхаю Міллера ногою; він, вагаючись, кладе прекрасні чоботи знову під ліжко.

Ми ще трохи розмовляємо, а потім прощаємось. —"Поводься добре, Франце".

Я обіцяю йому прийти завтра. Міллер каже це саме; він думає про шнуровані чоботи і хоче тому бути на місці.

Кемерих стогне. У нього гарячка. Ми затримуємо на дворі санітара і намовляємо його зробити Кемерихові впорскування.

Він відмовляється.—"Коли б ми хотіли кожному давати морфію, то треба його цілі бочки мати".

"Ти, мабуть, лише офіцерів обслуговуєш!" —каже Кроп уїдливо.

Я швидко залагоджую все і даю санітарові на початок цигарку. Він її бере. Потім я питаю:—"А, чи тобі взагалі дозволюється робити впорскування?"

Він ображений.—"Коли ви не вірите, то чого ж питаєте?"

Я йому даю ще декілька цигарок.—"Зроби нам ласку".

"Ну добре!"—каже він. Кроп іде з ним, він йому не довіряє і хоче сам дивитись. Ми чекаємо на дворі. Міллер знову починає про чоботи.—"Вони на мене якраз прийдуться. В цих човнах я собі вже пухирі набігав. Чи ти гадаєш, що він дотягне до завтра, аж після служби? Коли він вночі помре, то більше не побачимо чобіт".

Алберт повертається назад.—"Чи ви гадаєте?..." питає він.

"Зроблено",—відповідає Міллер.

Ми повертаємо до наших бараків. Я думаю про листа, що я його мушу завтра написати до Кемерихової матері. Мені холодно, я випив би горілки. Міллер зриває стеблинки трави та жує їх. Раптом маленький Кроп кидає цигарку, толче її, як божевільний, оглядається з розгубленим обличчям та мимрить: —"Прокляте багно, це прокляте багно".

Ми йдемо далі, довгий час. Кроп заспокоївся; ми це знаємо, це сказ, що буває на фронті з кожним.

Міллер його питає:—"Що тобі власне писав Канторик?" Він сміється: "що ми залізна молодь".

Ми всі троє сміємось сердиті, Кроп лається; він радий, що може говорити.

Ось так вони думають усі, так вони думають, сто тисяч Канториків! Залізна молодь. Молодь. Нам усім не більше як по 20 років. Але молодь? Молоді? Такі ми були колись. Ми вже старі люди. (Далі буде).

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВСЮДНЮЙТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ Й ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ" одинокий український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: $4.00 на рік, $2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" одинокий дійсно фармерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фармерства. Передплата: $2.00 на рік, $1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" одинокий журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: $1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"БОЙОВА МОЛОДЬ" одинокий журнал в українській мові для української роб.-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на повищі часописи й журнали посилайте або на імя кожного часопису зокрема, або на імя й адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N, Ltd.

Cor. Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.